

Viser det sig, naar Boet skiftes, at den efterlevende Ægtefælle har fyldestgjort en eller flere af den førstafdødes Arvinger for deres Arv eller har opfyldt legatariske Bestemmelser af førstafdøde, eller har nogen af Ægtefællerne i øvrigt foretaget Dispositioner, der medføre Afgiftspligt efter Bestemmelserne i §§ 4 og 5, bliver dog tillige at svare Arveafgift af de saaledes udbetalte Beløb. Er Boet paa anden Maade forringet med mere end Halvdelen af Formuen, bliver Afgiftsberegningen at foretage saaledes, at de Arvinger, hvis Arveloddets Størrelse er afhængig af Boets, svare den Afgift, som efter Lovens almindelige Regler vilde paahvile dem, hvis Boet endnu udgjorde Halvdelen af Formuen ved førstafdødes Død.

§ 15.

Naar det med Hensyn til et vist Arvebeløb er bestemt, at Renten af samme i sin Helhed skal oppebæres af en eller flere andre Personer end dem, hvem Beløbet endelig skal tilfalde, eller naar Brugs- eller Indtægtsnydelsen af visse Ejendele for kortere eller længere Tid forbeholdes en anden end den, de paagældende Ejendele endelig skulle tilfalde, svares ved Arveladerens Død kun Arveafgift af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi. Ved eventuelt indtrædende Succession i Rente- eller Indtægtsnydelsen svares paa ny Rentenydelsesafgift, medens Kapitalarveafgiften først erlægges ved Rente- eller Indtægtsnydelsens Ophør.

Naar i andre Tilfælde et Arvebeløb udlægges en Arving eller Legatar mod, at han skal tilsvare en Rentenydelse, betales ved Arveladerens Død Arveafgift dels af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi, dels af Arvebeløbet med Fradrag af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi. Ved eventuelt indtrædende Successioner, saa vel som ved Rentenydelsens Ophør, betales paa ny Arveafgift af Rentenydelsens Kapitalværdi.

Hvis en Kapital endelig tilfalder den samme Person, hvem Rentenydelse af Kapitalen forud har været tillagt, skal det dog være ham tilladt i Kapitalarveafgiften at fradrage det Beløb, han alt har erlagt i Afgift af Rentenydelsen.

§ 16.

Afgiftspligtens Genstand er, hvad der i Henhold til den afgiftspligtige Erhvervelse kommer de afgiftspligtige til gode.

Omfatter Afgiftspligten samtlige en afdøds Efterladenskaber, kunne derfor ogsaa samtlige de ham paahvilende Gældsforpligtelser ligesom de øvrige den efterladte Formue paahvilende Byrder eller med dennes Erhvervelse forbundne Omkostninger fradrages ved Opgørelsen af den afgiftspligtige Beholdning.

Angaar Afgiftspligten enkelte bestemte Genstande eller en begrænset Formuemasse, tages paa lignende Maade Hensyn til de disse Genstande eller denne Formuemasse paahvilende eller af sammes Erhvervelse flydende Forpligtelser.

Gældsforpligtelser, som Arveladeren eller den, fra hvem en ifølge denne Lov afgiftspligtig Erhvervelse hidrører, maatte have paataget sig overfor sin Ægtefælle eller sine Børn eller overfor disses Descendenter eller Ægtefæller, kunne dog kun fradrages, for saa vidt det kan godtgøres, at de hidrøre fra et virkelig ydet Laan eller andre Præstationer. I modsat Fald bliver deres Beløb at medregne til vedkommende Fordringshavers Arv eller at betragte som et ham tillagt Legat.

Afgifter, der i Udlandet maatte være opkrævede af der beroende arveafgiftspligtige Genstande, kunne fradrages i den afgiftspligtige Værdi, forinden Arveafgiften beregnes. Derimod kan Arveafgiften efter denne Lov ikke fradrages lige saa lidt som Efterstemplingsafgiften af Testamentsarv.